

Thời gian là vàng quý...

Tác Giả: Nguyễn Minh

Thứ Tư, 18 Tháng 8 Năm 2010 20:53

Chúng ta thường cảm thấy mình thiếu thời gian, thiếu món này, món khác...

nhưng rất ít khi cảm thấy mình thiếu thời gian. Nói một cách chính xác hơn, sự quan tâm đến tính chất hơn chất của thời gian thật ra chỉ là vì chúng ta cảm thấy không có đủ để cho chúng ta làm được điều này điều kia ...

Chúng ta rất hiếm khi học không bao giờ thấy tiếc nuối thời gian chỉ vì đó là thời gian, là vàng liêng quý báu rất hiếm có mà cuộc đời ta có được.

Khi ta sinh ra, điều chắc chắn duy nhất mà ta có thể biết được về tương lai của mình đó là ta sẽ chết. Dù là yêu mến hoặc thù ghét, hay sống thì đến khi trăm tuổi như mong ước của nhiều người, thì cuối cùng chúng ta đều phải chết. Và mỗi ngày chúng ta trôi qua trong cuộc sống, có thể hiểu một cách hoàn toàn chính xác là mỗi một bước tiến gần hơn về đích cuối cùng đời.

Chúng ta không hề bị quan khi thừa nhận điều này, vì đó là sự thật! Chính thái độ tránh né không chấp nhận sự thật này mới là thái độ hèn nhát, bi quan. Chúng ta thừa nhận sự thật này để thấy rõ một điều thực tế: thời gian được sống trên cõi đời này là đáng quý biết bao!

Chúng ta sẽ càng ý thức rõ hơn sự quý giá này khi nhận rằng chúng ta không hề được đem bán là mình sẽ còn sống được bao lâu nữa. Tôi đã có lần chia tay với một người bạn thân, đến vài hôm sau nghe tin anh ta không còn nữa. Thật vậy, mong sống quý giá này của ta có thể chạm đến bất kỳ lúc nào. Nhận điều này là hiểu hết chúng ta đều không thể ngừng xuyên suốt đời điều đó!

Sự quý giá của thời gian không phải là để giúp chúng ta có thể làm được những điều này, điều kia ... Có quá nhiều những điều này như thế để cho chúng ta quay cuồng trong sự tìm kiếm, những cuối cùng rồi chúng ta sẽ không mang theo được gì cả! Vì thế là chúng ta phải biết sống như thế nào để xứng đáng với giá trị thời gian này. Chúng ta lao động như một phần của tiến

Thời gian là vàng quý...

Tác Giả: Nguyễn Minh

Thứ Tư, 18 Tháng 8 Năm 2010 20:53

Đồ nuôi sống, nhàn hạ thân sự lao động sáng tạo cũng chính là cuộc sống của chúng ta. Người giàu, nhàn hạ giá trị vật chất được tạo ra luôn luôn có nhàn hạ giá trị hèn mọn của nó, và rõ ràng không thể là mục đích cuộc cùng đồ chúng ta nhàn hạ đồ. Nhàn hạ giá trị vật chất này có thể giúp cho ta có cuộc sống thoải mái hơn, nhàn hạ nhàn hạ chúng ta chỉ hoàn toàn phụ thuộc vào chúng, chúng ta sẽ phụ thuộc giá trị. Nghề nghiệp sống chân chính là ý thức được giá trị quý báu của đời sống trong từng khoảnh khắc từng giây phút của cuộc đời.

Nhiều người cho rằng nhàn hạ sự lao động diễn ra trong nhàn hạ xã hội công nghiệp mà loài người chúng ta mới có được ngày hôm nay, với nhàn hạ chiếc xe gắn máy hiện đại, máy điều hòa không khí, máy giặt quần áo... và cho rằng nhàn hạ thành tựu vật chất này là có ý nghĩa to lớn nhất. Tôi không hoàn toàn phụ thuộc nhàn hạ này, nhàn hạ nhàn hạ đánh đời sống quý giá của thời gian trong một đời người chỉ được vật lộn trong các nhà máy nhàn hạ tạo ra các tiến bộ kỹ thuật thì tôi cho là không đáng. Thời gian dành cho nhàn hạ người có suy nghĩ nhàn hạ, và tôi sẵn sàng chấp nhận một cuộc sống đơn sơ để có được thời gian cho một cuộc sống ý nghĩa hơn.

Chúng ta diễn ra cuộc lao động quên ngày giờ để làm ra của cải vật chất, nhàn hạ cũng chỉ vì không biết nghề nghiệp sống, chúng ta sẵn sàng thiếu hụt nhàn hạ thành tựu vật chất này chỉ trong chốc lát. Một quân tên lửa mà quân đội Việt Nam chinh Mỹ bắn vào thủ đô Irak trị giá đến một triệu hai trăm ngàn đô-la, và sự tàn phá của nó hơn cũng hủy diệt đi một giá trị vật chất từng ngóc ngách nơi trú ẩn hơn nửa.

Con người sinh ra trên trái đất và chết đi cũng không mang theo được gì. Tất cả nhàn hạ giá trị chân thật mà chúng ta có thể có được luôn nằm ngay trong cách mà chúng ta sống đời sống thời gian của đời mình. Chúng ta còn được bao nhiêu thời gian trong cuộc sống? Đó là một câu hỏi không ai có thể trả lời được. Có thể là mười năm, hai mươi năm, có thể là một năm, có thể là vài ba tháng... nhàn hạ cũng có thể chỉ là trong chốc lát nữa thôi. Vấn đề này sẽ biến hoàn toàn ý nghĩa thời gian của nó khi chúng ta thể hình dung mình mục đích một chương trình nan y nào đó, ung thư chương trình. Và phán quyết của bác sĩ cho chúng ta là một hoặc hai tháng nữa sẽ tiếp biến cuộc đời này. Thời gian hoàng bất bao! Và khi này, chúng ta mới thấy tiếc nuối cuộc sống này bất bao! Thời nhàn hạ, một thời gian là có bất bao người không hề mục đích nhàn hạ, cũng không hề được ai để báo trước, với có thể đột ngột biến cõi đời này mà không theo một quy luật nào cả. Làm sao dám chắc rằng chúng ta lại không là một trong số đó? Nếu chúng ta có thể can đảm chấp nhận sự thật này, chúng ta mới có thể sống thật trên và nhàn hạ giây phút hiện đang có được trong cuộc sống từng giây phút này.

Thời gian của phụ thuộc trên từng khoảnh khắc. Khi chúng ta ý thức được rằng giá trị của cuộc sống nằm ở chỗ là chúng ta đang sống, chúng ta sẽ thấy tất cả nhàn hạ điều khác biệt trên nên nhàn hạ, với với không đáng kể. Đời sống của ta quý giá, và đời sống của mọi

ng i quanh ta cũng quý giá không thể lý gì đánh đổi được.

Mọi buổi sáng thức dậy, chúng ta nhìn lên bầu trời trong xanh có ánh nắng ban mai len lỏi vào từng ngõ ngách, hoa cỏ mới chớm nở non nua như còn ướt đẫm sương đêm... Mọi một thức thì xinh đẹp yểu điệu như ta biết là đời sống của ta đang tận tụy, và ta tận hưởng với mình sự không biết phí một phút giây nào được tận tụy trong cuộc sống nhàn nhã này. Ta sống như thế nào để bản thân có được niềm vui hạnh phúc, và mang niềm vui, hạnh phúc đến cho mọi người chung quanh mình.

Cuộc sống luôn diễn ra quanh ta, nhưng rất nhiều khi ta quên đi điều này. Chúng ta lo toan chuyện này chuyện khác, chúng ta vất vả để có được món này món nọ... Nhưng thực sự không phải là không quan trọng, nhưng chúng ta là những gì thu được và trả lại, mà trả lại thì không thể cảm nhận được một cách cụ thể, chỉ có thể thấy giây phút hiện tại mà ta đang sống.

Khi hiểu được như vậy, chúng ta nên làm việc không kém phần tích cực cho những mục tiêu mà mình nhắm đến, nhưng trên cơ sở những điều này là chúng ta luôn ý thức được giây phút sống hiện tại của mình.

Chúng ta đào một cái hố trong vườn để trồng cây xoài con. Mục tiêu của chúng ta là tiếp tục vun bón để một ngày mai sẽ có quả xoài thơm ngon để cho chính chúng ta hoặc con cháu của chúng ta. Nhưng quả xoài hãy còn trong tương lai. Niềm vui thật sự của chúng ta không nằm ở tương lai mà là ngay trong giây phút hiện tại này, trong từng nhát cuốc chúng ta đào, trong việc bón phân lót và trồng cây xoài con, trong việc tưới nước và che mát cho cây con... Chúng ta cần phải biết tận hưởng được niềm vui trong đó. Nếu chúng ta nghĩ đến một ngày mai con cháu chúng ta sẽ có những quả xoài thơm ngon để ăn, thì thật ra đang lấy niềm vui cho chúng ta là tình thương ta dành cho con cháu, không phải bản thân vì có được quả xoài. Khi chúng ta hiểu được như thế, thì dù nhiều năm sau đó cây xoài không sống được để cho trái – và điều này hoàn toàn có khả năng xảy ra – chúng ta sẽ không đau khổ. Chúng ta đã tận hưởng niềm vui ngay trong hiện tại và không có gì phải phụng thu vào một kho tàng trong tương lai. Chúng ta đã làm hết sức mình để có được những giây phút đẹp trong đời sống, và vì thế chúng ta không có gì phải tiếc nuối hay đau khổ vì những hoàn cảnh như không mong muốn.

Chúng ta cũng có thể tận hưởng niềm vui cuộc sống ngay trong khi đi bộ trên trạm xe buýt hay khi đang chờ xe... Mọi một khung cảnh mà ta được nhìn thấy quanh ta đều là những quà tặng vô giá của cuộc sống mà rất có thể ta sẽ không còn có dịp để nhìn thấy nữa. Khi tôi còn nhỏ, tôi rất mê nghe nhạc cổ điển. Nhưng máy hát đĩa trong nhà là thuộc quyên số đông của anh tôi, vì tôi vẫn còn quá nhỏ. Anh tôi ít khi nghe nhạc cổ điển, vì anh thích các ca khúc hiện đại.

Thời gian là vàng quý...

Tác Giả: Nguyễn Minh

Thứ Tư, 18 Tháng 8 Năm 2010 20:53

hôm nay. Như vậy là, cảm ơn tôi đã hỏi mà anh mới đưa nhóc đi, tôi liền tập trung hết cả tâm hồn mình để chú ý lắng nghe, vì tôi biết là sẽ rất hiếm khi lại được nghe lời của nó. Nhưng lúc nhóc thức, tôi thấy nhóc ngủ ngon nhóc không còn là âm nhạc, mà chúng nhóc mới dòng suối tuôn chảy niềm vui cho tôi. Quả thật là khi nghe nhóc theo cách này, tôi đã tận hưởng được tất cả những nét đẹp kỳ diệu trong âm nhạc.

Chúng ta cũng sẽ không phung phí thời gian để mà mong đợi tiếp theo lại hay hơn nữa quá khứ. Từng giây phút ta đang sống trong bầu không khí trong lành quanh ta đều quý giá. Từng cơn gió mát mà ta có may mắn được tiếp xúc cũng đều quý giá. Ta không thể nghĩ đến cơn gió mát mà tâm hồn được mãi tận đâu đâu. Khi này, ta không cảm nhận được sự hiện hữu của những gì, mà những gì cũng sẽ không cảm thấy thật sự có ta. Niềm vui của ta chỉ có được trong một sự tiếp xúc thật lòng mà không nằm trong những mong đợi vô vọng. Đó là một bông hoa, một cành lá... chúng ta cũng cần phải tiếp xúc thật lòng như vậy mới có thể cảm nhận được sự hiện hữu và vẻ đẹp của chúng.

Thời gian quý giá vẫn liên tục trôi qua không dừng nghỉ. Hãy sống như thế nào để thời gian trở thành một dòng sông, một dòng suối mát cuốn tràn niềm vui và hạnh phúc đến với ta trong dòng chảy không ngừng của nó. Chỉ như thế chúng ta mới không bỏ phí đi giá trị của thời gian, và mới nhận ra được hạnh phúc là một điều hoàn toàn có thể.

Nguyễn Minh